

Kampeerweek Spier in Drenthe

Pinksterweek van 17 tot 29 mei 2023

Dat Spier geen wereldstad is dat wisten we natuurlijk wel. Maar het dorp wordt wel al in de 13e eeuw beschreven, bestond rond 1540 uit zegge en schrijve 15 boerderijen en heeft zich “ontwikkeld” van een dorp met 131 inwoners in 1840 tot op dit moment ca. 380 inwoners.

Als je echt rustig wilt wonen kan Drenthe een optie zijn voor mensen die de randstad beu zijn maar je moet het wel willen natuurlijk. Want de cultuurverschillen met bijvoorbeeld de Randstad zijn groot en het leeftempo heel wat rustiger.

Helaas geldt ook hier in het agrarisch deel van het gebied: als je goed om je heen kijkt zie je wat de intensieve landbouw voor negatieve effecten heeft op natuur en landschap. Gelukkig blijft er meer dan voldoende over om van te genieten maar dat er, als het gaat om beheer en herstel van de natuur veel zaken fundamenteel moeten veranderen staat buiten kijf.

Wat je je ook pas hier goed realiseert is dat er in Drenthe zo’n grote gemeenschap woont van mensen uit de Molukken en de vele nazaten daarvan. En dat je wordt geconfronteerd met en herinnerd aan zaken als de treinkaping bij Wijster en de strijd voor een zelfstandige staat Molukken. Om iets van de achtergronden hiervan te begrijpen is een bezoek aan de tentoonstelling hierover in het Drents Museum in Assen een echte aanrader wat enkelen van ons dan ook hebben gedaan.

SVR Camping De Bosrand

Voor een SVR-camping best een grote camping met 75 plaatsen maar heel fijn ingericht waardoor we in beginsel allemaal op één veld hadden kunnen staan. Helaas had de campingeigenaar besloten de

leden die korter bleven dan de hele periode van 12 dagen op een apart veld te zetten. In de praktijk konden we elkaar toch wel weer goed vinden, zeker om 10 uur bij het palaveren en om 5 uur bij de borrel en napraatcessies. Maar wel met als bijkomend effect dat het groepje wat apart stond zich de "jongerengroep" ging noemen. Nou ja zeg, wat verbeeldden die zich wel, dit is je reinste leeftijdsdiscriminatie 😊 !!!

Wat werd er deze weken zoal ondernomen?

Een niet gering aantal leden heeft de smaak van het kamperen weer zodanig te pakken dat we een flink deelnemersveld hadden van 18 leden waarvan er overigens ook al 9 in Wijk bij Duurstede stonden die elkaar dus opnieuw konden begroeten. Gelukkig aangevuld met genoeg andere leden voor wie het dit seizoen dus de eerste keer was. Met Henk als vliegende keep want wonend in Assen vond hij het voldoende om van tijd tot tijd mee te draaien in een fietstocht of aan te schuiven bij een gemeenschappelijke maaltijd en gelijk had ie.

Altijd weer het feest van de (hernieuwde) kennismakingen, het uitwisselen van weetjes over gezondheid, kinderen en kleinkinderen en zo nog het een en ander. Met Nellie deze keer als gastvrouw die weer voor een warm en hartelijk welkom zorgde en iedereen haar of zijn plekje deed uitkiezen. Wat we daarbij erg misten was haar hond Lieke die ze helaas heeft moeten laten inslapen omdat ze ongeneeslijk ziek bleek te zijn geworden. Ze houdt zich daar kranig onder maar het gemis is voelbaar voor iedereen die Lieke heeft gekend. Jammer maar het is niet anders, sterkte Nelly.

Al snel werd de aandacht gericht op wat we de komende dagen allemaal zouden kunnen gaan doen en dan biedt Drenthe natuurlijk heel erg veel om van te genieten. Fietsen, wandelen, natuur en cultuur, keuze genoeg en daar werd dan ook gretig gebruik van gemaakt. Het leuke van zo'n grote groep is dat deze iedere dag weer uiteen valt in een aantal kleine en steeds wisselende groepjes. Met de keuze uit een groot aantal fietsroutes welke Henk met behulp van de app Fietsknoop had bedacht en uitgeprint. Het hele gebied van en rond de Dwingelose Heide en het Dwingelder Veld is meer dan de moeite waard om te verkennen door er doorheen te wandelen en te fietsen. Door de overvloedige regenval van dit voorjaar stond er eindelijk weer eens voldoende water in alle heide- en bosvennen, was het grondwater over een groot gebied weer eens op peil en kon het voorjaarsgroen zich uitbundig ontwikkelen. We hebben veel mooie fiets- en wandeltochten gemaakt en komen de komende jaren graag weer eens terug want we hebben nog maar een fractie gezien van wat er in dit gebied allemaal te beleven valt.

Als er ergens op een groep van sportieve alleenstaanden of senioren een variatie op een bekend Engels gezegde van toepassing is dan is het wel:

A “FIETS- of WANDELTOCHT” A DAY KEEPS THE DOCTOR AWAY

Dus konden we 's avonds bij de borrel weer veel ervaringen uitwisselen en tips geven zoals bijvoorbeeld een bezoek aan het Drents Museum of Kamp Westerbork want dat laatste lag op fietsafstand van de camping. En wat heeft de overheid spijt van het feit dat alle barakken destijds rücksichloos zijn gesloopt en er maar een – en ook nog maar voor een deel – kon worden gerestaureerd.

Een vrij confronterend deel van het voormalige kamp is het monument met 102.000 steentjes welke even zoveel slachtoffers vertegenwoordigen die naar de vernietigingskampen zijn afgevoerd. En wie weet of heeft in de gaten dat de steentjes zo zijn neergelegd dat het de kaart van Nederland voorstelt met rechtsonder Limburg en naar boven de overige provincies met in het noorden het eiland Texel als sluitstuk. Dat de andere eilanden niet zijn vertegenwoordigd komt omdat daar geen mensen naar Westerbork zijn afgevoerd.

Wat betreft het hele gebied rond Westerbork kun je je niet of nauwelijks voorstellen dat dit oorspronkelijk één groot en desolaat gebied was van heide en stuifzand, er groeide maar heel weinig wat voor de mens interessant was. Totdat er in 1939 een kamp werd gesticht voor met name Joodse vluchtelingen uit Duitsland en Oostenrijk. Er ontstond in de loop van de tijd omliggende bewoning en Staatsbosbeheer plantte er duizenden bomen om er een groot productiebos voor hout te realiseren. Wat het karakter van het gebied fundamenteel en onomkeerbaar heeft veranderd en waarvan je je wel eens afvraagt: hoe zou het gebied er nu uitzien als er in de afgelopen eeuw niet zou zijn ingegrepen in landschap en natuur, op zich best een boeiende vraag.

Slotconclusie van ons Pinksterkamp

Het was een meer dan geslaagd evenement waar we weer met veel plezier aan terug zullen denken. We mogen als leden van de NAKC dan wel op enig moment in aanmerking willen komen voor wat kleiner en praktischer wonen zoals bijvoorbeeld op een Knarrenhof, aan onze conditie en fitheid mankeert niet zoveel. Wat dan ook een belangrijke reden is dat we zo graag op deze manier met elkaar actief willen en kunnen zijn en dit nog lang hopen vol te houden.

Wormerveer, 1 juni 2023

Pieter